

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 37. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 22. juni 2012
Tidspunkt: Kl. 11.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Eva Kjer Hansen (V) formand, Lotte Rod (RV), Jakob Ellemann-Jensen (V), Pia Adelsteen (DF), Merete Riisager (LA), Lene Espersen (KF).

Desuden deltog: Finansminister Bjarne Corydon og handels- og investeringsminister Pia Olsen Dyhr (bistået af kontorchef Freja Sine Thorsboe, Justitsministeriet, under dagsordenens punkt 5)

Punkt 1. Modtagelse af deputation: Marokkansk Sahara Forening vedr. den problematiske situation i det marokkanske Sahara

EUU alm. del (11) – bilag 429 (henv. af 14/5-12 fra Marokkansk Sahara Forening)

Delegationen bestod af:

Mohamed Badida, formand for Marokkansk Sahara Forening

Mohamed Hijji, næstformand

Naima Khurchi, medlem

Naima Khurchi oplyste, at hun var fransk advokat. Hun roste Danmark for at gå ind for demokrati og menneskerettigheder og fremførte på engelsk delegationens synspunkter. Marokko arbejder på højtryk for at opnå demokrati i frihed, og har fuld respekt for de marokkanere, som bor i Sahara. Marokko gør, hvad det kan, for at skabe fred i det marokkanske Sahara. Hun talte for de tusinder af flygtninge, der lever i flygtningelejre i Algier, og argumenterede for, at disse flygtningene ikke skal være ofre for den politiske kamp om, hvem der skal have suverænitæt over området.

Hun pointerede, at flygtninge har ret til frivillig repatriering. Normalt kan de ikke finde et land, som vil have dem, men det er Marokko villig til. Men de får ikke lov at rejse.

Familiens enhed er en fundamental rettighed, men den gælder åbenbart ikke for børn i flygtningelejre, som sendes ud af flygtningelejren for at få undervisning, mens forældrene ikke må forlade flygtningelejren.

Gravide kvinder diskrimineres. Hvis de ikke er gift, sættes de i fængsel, hvis de bliver gravide.

Jakob Ellemann-Jensen nævnte, at FN siden 1991 har ment, der skulle afholdes en folkeafstemning om uafhængighed for Vestsahara, og spurgte, hvorfor det ikke er sket.

Naima Khurchi henviste til, at befolkningen er nomader og vanskelige at registrere. Derfor fandt FN i 2003 ud af, at det var umuligt at holde en folkeafstemning. I 2007 prøvede FN at arrangere møder mellem de to parter for at finde en politisk løsning, men det lykkedes ikke.

Lene Espersen vidste, at man i Rådet af udenrigsministre havde diskuteret, hvad man skulle gøre med problemet med Vestsahara, og havde drøftet, om EU kunne hjælpe. Hun forstod, at der både var et politisk spor og et humanitært spor. Hun spurgte, om der er en regional organisation, som kan hjælpe, idet hun forstod, at Marokko ikke er medlem af Den Afrikanske Union.

Naima Khurchi svarede, at der er en Nordafrikansk Union, som er involveret i spørgsmålet. De tidligere kolonimagter, Spanien og Frankrig, ville ikke involvere sig. Hun mente, man måtte involvere de folk, det drejede sig om, og pegede på, at hvis man ikke finder en løsning, er der en risiko for terrorisme.

Formanden takkede delegationen for at have fremført sine synspunkter, som ville indgå i udvalgets overvejelser.

FO Punkt 2. EU's budget for 2013

– Tidlig forelæggelse

SEK (2012) 0270

SEK (2012) 0270 – bilag 1 (sammenotat)

Finansministeren: Jeg forelægger i dag EU's budget for 2013 til forhandlingsoplæg.

Forberedelsen af forhandlingerne om EU's budget er nu indledt. Jeg tror, der arbejdes med det i Bruxelles, mens vi sidder her. Sagen er den, at hvis der ikke kan etableres et kvalificeret flertal vedrørende Rådets holdning til budgettet på ambassadørniveau, forventes budgettet behandlet på et møde i Økofin-Budget, der i så fald vil blive afholdt den 26. juli.

Med budgetproceduren, der blev vedtaget med Lissabontraktaten, foretager Rådet og Europa-Parlamentet én behandling hver af Kommissionens budgetforslag, før enighed eventuelt skal tilvejebringes i et forligsudvalg.

Når Rådet har gennemført behandlingen af Kommissionens forslag, vil det blive sendt til Europa-Parlamentet, som i oktober foretager sin behandling. Hvis der – som det normalt er tilfældet – er uoverensstemmelse mellem Rådet og Europa-Parlamentet, indledes herefter en 21 dage lang forligsprocedure med Kommissionen i rollen som mægler. Der stiles mod aftale om det endelige budget for 2013 i november 2012.

Herefter vil jeg præsentere budgetforslaget.

Det grundlæggende er, at EU's budget for 2013 fastlægges inden for de flerårige udgiftslofter, der er fastsat i de flerårige finansielle perspektiver for 2007-2013.

Der sondres – som det sikkert er jer bekendt – mellem forpligtelsesbevillinger, som kan sammenlignes med en tilsagnsramme, og betalingsbevillinger, som udtrykker de faktiske betalinger, der er bestemmende for størrelsen af Danmarks og de øvrige medlemslandes bidrag til EU.

Kommissionens budgetforslag for 2013 indebærer et niveau for forpligtelsesbevillingerne på 150,9 mia. euro. Det er en stigning på 2,0 pct. i løbende priser i forhold til 2012.

For så vidt angår betalingsbevillingerne lægger Kommissionen op til at afsætte 137,9 mia. euro. Der er tale om en stigning på 6,8 pct. i løbende priser i forhold til 2012. Stigningen kan især henføres til strukturfondene.

Kommissionen præsenterede sit forslag til EU's budget for 2013 på et møde i Økofin den 15. maj. Situationen var den, at en stor gruppe af lande efterspurgte en væsentligt lavere stigningstakt, mens en anden gruppe af landes holdning er præget af, at de modtager store overførsler fra strukturfondene. Europa-Parlamentet forventes at støtte et stigende budget på linje med den holdning, Parlamentet traditionelt har indtaget.

FO Så kommer vi til det, der interesserer os her i dag, nemlig regeringens holdning til 2013-budgettet. Den er meget klar. Regeringen finder, at Kommissionens forslag til EU's budget for 2013 ikke i tilstrækkelig grad afspejler de konsolideringsbe-
stræbelser, der udfoldes i medlemsstaterne – ikke mindst på baggrund af de be-
slutninger der er truffet i EU – og at særligt stigningen i betalingsbevillingerne på
6,8 pct. er klart for høj i en tid, hvor de nationale budgetter i alle lande er under
pres.

Regeringen vil derfor – sammen med de andre lande som traditionelt lægger
vægt på budgetdisciplin – lægge meget stor vægt på, at der sker en væsentlig
reduktion i udgiftsvæksten i forhold til Kommissionens forslag.

På samme tid vil regeringen – så vidt muligt – søge at friholde danske prioriteter,
som alle befinder sig inden for de i forslaget mindst udgiftskrævende budgetkate-
gorier, fra reduktioner.

Fra dansk side arbejder vi herudover ud fra tre grundlæggende principper i for-
handlingerne om EU's budget for 2013:

For det første vil vi lægge afgørende vægt på overholdelse af udgiftslofterne fast-
lagt i de finansielle perspektiver for 2007-2013.

For det andet skal der sikres tilstrækkeligt råderum til at tage højde for uforudsete
udgifter via en tilstrækkelig margin i de enkelte udgiftskategorier.

For det tredje skal budgettet være så retvisende og realistisk, at det undgås, at
der henstår store uforbrugte midler ved udgangen af året.

Det er det principielle og grundlæggende.

Hvis man så spørger til regeringens holdning til de enkelte udgiftskategorier, så vil
regeringen – inden for rammerne af de tre overordnede principper, jeg har skitse-
ret – lægge vægt på følgende hensyn:

For kategori 1a, der vedrører konkurrenceevne og beskæftigelse, vil regeringen
prioritere uddannelse og forskning højt. Vi vil i den forbindelse lægge vægt på, at
finansieringen af ITER sker ved et miks af finansieringsmuligheder, således at der
ikke udelukkende sker reduktion af det 7. rammeprogram for forskning.

For kategori 1b, der primært vedrører strukturfondene, lægges der vægt på, at
kategorien bidrager til en samlet reduktion i udgiftsvæksten.

Kategori 2 dækker i høj grad over udgifter til landbrugsordninger og fiskeri, som
har karakter af lovbundne udgifter. Her er det vigtigt at sikre en så retvisende
budgettering som muligt, så det undgås, at der henstår uforbrugte midler ved
årets udgang.

For kategori 3, som primært vedrører retlige og indre anliggender, kultur og for-
brugerpolitik, vil regeringen prioritere retlige og indre anliggender, der bl.a. dæk-
ker EU's politisamarbejde og samarbejdet på asyl- og flygtningeområdet, samt
forbrugerpolitik.

For så vidt angår kategori 4, der handler om EU som global partner, vil regeringen
arbejde for, at tiltagene for et styrket partnerskab for støtte til demokrati og udvik-

ling i de sydlige middelhavslande finansieres via omprioriteringer inden for kategori 4 og ikke ved tiltag, der indebærer merudgifter for medlemslandene.

For kategori 5, der angår administration, anlægger vi fra dansk side traditionelt en meget stram og budgetansvarlig holdning.

Vi vil derfor arbejde for, at der i forhold til budgetforslaget tilvejebringes effektiviseringsgevinster i institutionerne, bl.a. som følge af brug af ny itteknologi og øget samarbejde mellem institutionerne.

Fra dansk side finder vi endvidere, at alle institutionerne bør implementere den foreslåede reduktion på 1 pct. i antal årsværk.

Med hensyn til de konkrete konsekvenser for Danmark kan jeg afslutningsvis oplyse, at en vedtagelse af Kommissionens budgetforslag vurderes at ville medføre et dansk EU-bidrag på ca. 20,9 mia. kr. i 2013. Det svarer til en merudgift i forhold til det vedtagne budget for 2012 på ca. 1,3 mia. kr. Det synes jeg egentlig meget godt opsummere baggrunden for, at vi har den principielle holdning, vi har. Det ville jeg ikke finde hverken forsvarligt eller hensigtsmæssigt.

Pia Adelsteen spurgte, om medlemslandene får uforbrugte midler tilbage.

I al den tid, hun havde siddet i Europaudvalget, havde hun hørt, at vi med hensyn til udgiftskategori 2 går ind for retvisende budgetter. Derfor spurgte hun, hvorfor det er så vanskeligt at lave retvisende budgetter for landbrugsstøtten.

Med hensyn til udgiftskategori 3 siger finansministeren, at vi vil opprioritere RIA-området. Hun spurgte, om Danmark bidrager til de dele af RIA-samarbejdet, vi på grund af vort retsforbehold ikke deltager i.

Endelig spurgte hun, hvor stor en stigning regeringen vil acceptere på det samlede budget.

Lene Espersen syntes, regeringens oplæg lød meget fornuftigt. Helt overordnet er Det Konservative Folkeparti enig i den politiske tilgang, regeringen har til budgettet, nemlig at når landene i Europa lige nu skal gå igennem ret hårde konsolideringsøvelser, er det uforståeligt, at man kan bruge så mange flere penge i EU-systemet. Hun var derfor glad for, at Danmark tilhører den meget store gruppe af lande, der har givet klart udtryk for, at en stigning i de faktiske udgifter på 6,8 pct. simpelt hen ikke holder. Hun syntes, det var meget pædagogisk af finansministeren at sige, at det betyder, at vi skal betale yderligere 1,3 mia. kr. ind til EU's kasse, og spurgte, hvad vores smertegrænse er. Hun var klar over, at Rådet ville sætte budgettet ned, derefter ville Europa-Parlamentet sætte det op, og så må Kommissionen prøve at finde et kompromis derimellem. Hun spurgte, om finansministeren har et bud på, hvor det kommer til at ende henne, idet hun gik ud fra, at det ville blive på et beløb, som lå mellem 0 og 1,3 mia. kr.

De tre principper, finansministeren opridsede, lyder utroligt fornuftige. Med hensyn til det retvisende budget har vi oplevet, at der er problemer i de tilfælde, hvor der er tale om national medfinansiering. I øjeblikket er der en lang række lande i Europa, som i den grad skal spare, og de får svært ved at møde op med en 50 pct. medfinansiering, og så vil der ikke blive så stort træk på midlerne. På den

baggrund spurgte Lene Espersen, om regeringen havde gjort sig nogle tanker om, hvordan man bedre kan sikre et retvisende budget.

Jakob Ellemann-Jensen støttede fuldt ud Lene Espersen og kunne ligeledes acceptere regeringens forhandlingsoplæg. Han forstod, at en stor del af stigningen i betalingsbevillingerne skyldes forpligtelser, som man har påtaget sig tidligere, og rejste derfor spørgsmålet, om det derfor ikke var mere relevant at fokusere på forpligtelsesbevillingerne.

Merete Riisager sagde, at Liberal Alliance ikke kan støtte budgettet. Hun kvitterede for regeringens bestræbelser på at holde budgettet i ro, men mente egentlig, der burde være tale om et faldende budget. Hun betegnede det som ulykkeligt, at udgifterne i realiteten er fuldstændig irreversible, og hvis man udfaser noget af landbrugspolitikken, skynder EU sig at bruge pengene på noget andet. Det fører naturligt til, at man ser sig om efter andre indtægtskilder som f.eks. skat på finansielle transaktioner, som den danske kommissær også går ind for, hvilket viser, at kommissærene først og fremmest er Kommissionens folk. Hun mente, udviklingen i retning af deling af gæld og centralisering af den økonomiske politik og fælles indtægtskilder er en ulykkelig udvikling.

Eva Kjer Hansen var klar over, at det ikke blev nemmere at lave et retvisende budget, når vi går ind for, at der skal være et råderum til uforudsete udgifter, og spurgte, hvor stort råderum finansministeren regner med at der skal være.

Hun syntes, det var ærgerligt, at der ikke blev talt mere om, hvad man får ud af budgettet, og hvor meget "added value" der var. Da hun selv sad i budgetkontroludvalget i Europa-Parlamentet, gik hun meget op i, at man skulle fokusere på effektmåling af budgetposterne.

Finansministeren takkede for støtten til regeringens forhandlingsoplæg, hvilket var naturligt, da regeringen fortsatte den kurs, der var lagt af de to tidligere regeringspartier.

Han ville i anledning af Pia Adelsteens spørgsmål fremsende et skriftligt svar på, hvad der skete med uforbrugte midler.

Med hensyn til et retvisende budget er der faktisk sket en bevægelse i den rigtige retning de senere år, og man har besluttet at lempe kravet om national medfinansiering for de fattige EU-lande.

Danmark bidrager ikke til de udgifter vedrørende RIA-budgettet, hvor vi på grund af vort retsforbehold ikke deltager i samarbejdet.

Med hensyn til hvor vor smertegrænse ligger, sagde finansministeren til Lene Espersen, at vi er med i en klub af budgetrestriktive lande, og han mente, vi stod os bedst ved at blive i den klub i stedet for at udmelde vores egen smertegrænse. Han nævnte i den forbindelse, at den tidligere regering accepterede en stigning i budgettet på 2,9 pct. for 2011, mens den nuværende regering sidste år havde accepteret en stigning på 2,0 pct., så regeringen har ikke slappet af.

Det synspunkt, Jakob Ellemann-Jensen refererer til med hensyn til betalingsbevillinger og forpligtelsesbevillinger, hører vi ofte i Bruxelles. Han ville nu holde fast ved, at en stigning i betalingsbevillingerne på 6,8 pct. er for høj, og pegede på, at

der er mulighed for omrokeringer inden for budgettet. F.eks. kunne man skære udgifterne til administration ned. Men selvfølgelig lægger de forpligtelser, man har indgået tidligere, en bund under, hvor langt man kan komme ned.

Finansministeren delte Eva Kjer Hansens synspunkt med hensyn til effektmåling, hvilket vi også fra dansk side har arbejdet for.

Pia Adelsteen kunne ikke støtte budgettet, hvilket Dansk Folkeparti heller ikke plejede at gøre. Hun forstod, at der var en utrolig stor enighed mellem de tidligere og de nuværende regeringspartier om EU-politikken.

Hvis vort retsforbehold ophæves, hvad mener finansministeren så, det vil koste os i øgede udgifter.

Hun bad finansministeren give et eksempel på uforudsete udgifter.

I relation til betalingsbevillinger og forpligtelsesbevillinger mente hun, man skulle stile efter, at stigningen i forpligtelsesbevillingerne blev på 0 pct.

Finansministeren glædede sig over, at der var et godt samarbejde mellem de fleste af partierne om vores EU-politik, hvilket styrker os i relation til EU.

Han havde ikke foretaget nogen beregning af, hvad det ville koste os at opgive vores retsforbehold, men det er ca. 1/5 af RIA's budget, der ligger på områder, hvor vi ikke deltager. Hvis der kan findes et tal, ville han sende det til Europaudvalget.

Som eksempel på uforudsete udgifter nævnte finansministeren katastrofebistand.

Med hensyn til betalingsbevillinger og forpligtelsesbevillinger fokuserer vi på betalingsbevillingerne, fordi det er dem, vi skal hive penge op af statskassen for at betale.

Formanden sagde, at Enhedslisten, som ikke kunne være repræsenteret ved dagens møde, på forhånd havde meddelt hende, at de gik imod regeringens forhandlingsoplæg.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Liberal Alliance havde ytret sig imod det.

Punkt 3. Rådsmøde nr. 3179 (udenrigsanliggender) den 25. juni 2012

Handelsministeren: Jeg vil i dag forelægge punkterne på rådsmødet på vegne af udenrigsministeren, som er i Brasilien i forbindelse med RIO+20. Jeg vil alene gennemgå de punkter på dagsordenen, som er af særlig interesse. De øvrige punkter på dagsordenen kan vi selvfølgelig drøfte, hvis I ønsker det.

Alle sagerne er denne gang til orientering.

1. Menneskerettigheder

– *Politisk drøftelse/rådskonklusioner*

KOM (2011) 0886

Rådsmøde 3179 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 315 (side 320, senest behandlet i EUU 25/11-11)

Handelsministeren: Der er lagt op til vedtagelse af en pakke med tre konkrete elementer, som tilsammen vil styrke grundlaget for, at EU bliver bedre i stand til at præge den internationale menneskerettighedsdagsorden. Det drejer sig om:

1. En strategisk ramme for EU's eksterne menneskerettighedspolitik.
2. En handlingsplan vedrørende implementering af EU's eksterne menneskerettighedspolitik.
3. Et mandat for oprettelse af en særlig EU-repræsentant for menneskerettigheder.

Det er med stor tilfredshed, at pakken nu bliver vedtaget. Fra dansk side har vi indtaget en central rolle i arbejdet med pakken. De første skridt blev taget i 2010 med et fælles initiativ fra den danske og tyske udenrigsminister om at styrke EU's rolle som international værdipolitisk aktør. Den politiske enighed om pakken blev opnået på det uformelle udenrigsministermøde i marts her i København. Siden har vi fra dansk side arbejdet for, at denne proces skulle udmønte sig i et resultat, som er operationelt og fokuseret. Det er nu lykkedes, og regeringen vil se frem til, at elementerne føres ud i livet.

Pia Adelsteen henviste til, at der står i samlenotatet, at man vil lave en strategisk ramme for EU's eksterne menneskerettighedspolitik, og at man vil have en særlig EU-repræsentant for menneskerettigheder. Hun spurgte, hvad det kommer til at koste, og hvad der helt præcist vil ske.

Betyder det, at det fremover vil være EU, der tegner også Danmarks holdning til menneskerettigheder?

Jakob Ellemann-Jensen spurgte, hvilken sammenhæng der er med EU's tiltrædelse af den europæiske menneskerettighedskonvention.

Lene Espersen var rigtig glad for, at man nu på mødet den 25. juni kommer et skridt videre med hensyn til menneskerettighederne. Hun mente, man tidligere i alt for ringe grad havde anerkendt, hvor meget vi værdipolitisk kan gøre, når EU-landene står sammen. Hun havde selv erfaret, hvor stor betydning det har, at EU går foran, bl.a. når det gælder beskyttelse af mindretalsrettigheder og homoseksuelles rettigheder, der har været under voldsomme angreb. Det er lykkedes for EU, bl.a. ved at lave alliancer med en række afrikanske lande, at holde fast i menneskerettighederne. Det er vigtigt, at menneskerettighedspakken nu kommer på plads, og det er også vigtigt, at der nu kommer en fælles EU-repræsentant på området. Hun glædede sig over, at det initiativ, hun tog i 2010 sammen med Tyskland, nu bliver til noget.

Hun spurgte, om der overvejes initiativer på menneskerettighedsområdet på den kommende generalforsamling i FN.

Handelsministeren svarede Pia Adelsteen, at styrkelsen på menneskerettighedsområdet kan holdes inden for de eksisterende økonomiske rammer.

Den betyder ikke, at EU vil overtage Danmarks rolle. Danmark vil stadig væk kunne føre en menneskerettighedsdialog, men nogle gange er der flere muskler bag, når det er EU, der udtaler sig.

Handelsministeren syntes, det var positivt, hvad den tidligere udenrigsminister, Lene Espersen, havde sat i gang på menneskerettighedsområdet, og var enig i, at samlet står vi stærkt.

Der er ikke umiddelbart planer om at tage et særligt initiativ til efteråret på FN's generalforsamling, men det var en god idé, som handelsministeren ville bringe videre til udenrigsministeren.

2. Bosnien-Hercegovina

– *Politisk drøftelse/(evt.) rådskonklusioner*

Rådsmøde 3179 – bilag 1 (samlenotat side 4)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 315 (side 308, senest behandlet i EUU
25/11-11)

Handelsministeren nævnte ikke dette punkt.

3. Sydlige naboer

– *Politisk drøftelse/rådskonklusioner*

Rådsmøde 3179 – bilag 1 (samlenotat side 6)

Handelsministeren: Situationen i Syrien er forværret og bliver stadig mere kompleks. Regimet benytter sig af tunge våben og helikoptere i beboelsesområder, ligesom den generelle sikkerhedssituation er forværret.

I fredags besluttede chefen for FN's observatørmission, den norske general Robert Mood, at missionen af sikkerhedsmæssige grunde indtil videre indstiller sit arbejde. Der tale om en midlertidig standsning af de operative aktiviteter rundt om i Syrien og ikke en tilbagetrækning af observatørerne.

Annan har opfordret til, at Sikkerhedsrådet nu bestræber sig på at finde enighed om vejen frem, dels vedtager sanktioner, der skal sikre gennemførelse af hans sekspunktsplan. Der forventes i den forbindelse et antal internationale kontakter og møder over de kommende uger med det formål at opretholde presset på parterne. Drøftelsen på rådsmødet forventes i høj grad at fokusere på EU's indspil hertil. I den forbindelse forventes der vedtaget rådskonklusioner og en stramning af sanktionerne med tilføjelse af 6 nye organisationer og én person. EU's våbenembargo mod Syrien forventes endvidere strammet gennem indførelse af et forbud mod forsikring af våbentransporter til Syrien. Det vil være 16. gang, vi strammer sanktionerne mod Syrien.

Udenrigsministrene forventes også at drøfte, hvordan EU kan bidrage til en fortsat demokratisk proces i Egypten. Valgmyndighederne har endnu ikke offentliggjort det officielle resultat af anden runde af præsidentvalget den 16.-17. juni, men støtter af begge kandidater har allerede erklæret deres kandidat som sejrherre. Vi ser med stor bekymring på forfatningsdomstolens opløsning af parlamentet og militærrådets forfatningsdekret, som på afgørende punkter stiller militærrådets magtbeføjelser over de folkevalgte repræsentanter.

Jakob Ellemann-Jensen noterede sig, at det er 16. gang, man skærper sanktionerne mod Syrien, men erfaringen viser, at resultaterne ikke svarer til det, man havde håbet på. Det fremgår af samlenotatet, at man støtter Annanplanen, som heller ikke har vist sig at fungere så godt. Udenrigsminister Clinton har beskyldt Rusland for at levere våben til Syrien, og de to store supermagter er på kant. Jakob Ellemann-Jensen spurgte, hvilken rolle Europa kan spille i den konflikt.

Den politiske situation i Egypten bekymrede ham. USA har truet med at fjerne støtten til Egypten. Jakob Ellemann-Jensen spurgte, om man fra europæisk side overvejer at tage lignende skridt.

Lene Espersen håbede, at det arbejde, man havde i gang med at få registreret vælgerne i Libyen og få valget afholdt, vil lykkes.

Hun var meget bekymret for situationen i Egypten.

Hun betegnede situationen i Syrien som dybt bekymrende og henviste til, at ifølge nyhederne samme morgen var der blevet dræbt 180 mennesker dagen før. Hun

bakkede fuldt ud op om regeringens linje om fortsat at lægge et voldsomt pres på Syrien. Lene Espersen havde bemærket, at udenrigsminister Clinton havde sagt, at Amerika går efter et regimeskifte, altså at få Assad væk. På den baggrund spurgte hun, om EU overvejer noget tilsvarende, selv om man traditionelt har været meget tilbageholdende med at give udtryk for ønsker om et regimeskifte.

Handelsministeren svarede Jakob Ellemann-Jensen, at sanktionerne bliver mere og mere håndfaste. Det er især vigtigt, at man ikke længere kan forsikre våbentransporter. Der kommer en drøftelse i FN, idet russerne er ved at bevæge sig.

Med hensyn til Egypten mente handelsministeren, vi skal afvente valget i Egypten, før vi lægger os fast, men situationen i Egypten drøftes naturligvis.

Hun havde ligesom Lene Espersen noteret sig Clintons melding vedrørende et regimeskifte i Syrien. Heller ikke i EU-kredsen er der nogen tillid til Assad.

4. Pakistan

– *Politisk drøftelse/(evt.) rådskonklusioner*

Rådsmøde 3179 – bilag 1 (samlenotat side 9)

Handelsministeren: Rådet forventes at drøfte udviklingen i Pakistan og EU's samarbejde med landet. EU's udenrigsrepræsentant, Catherine Ashton, har netop besøgt Islamabad den 5.-6. juni. I forbindelse med besøget lanceredes en såkaldt "strategisk dialog" mellem EU og Pakistan. Det er en vigtig styrkelse af EU-Pakistan samarbejdet og åbner for en jævnlig dialog mellem lady Ashton og den pakistanske udenrigsminister. Det kan samtidig bane vejen for et nyt topmøde mellem EU og Pakistan.

Under dansk formandskab er der udarbejdet en EU terrorbekæmpelsesstrategi for Pakistan, som Rådet ventes at godkende på mødet. Der er tale om en bred strategi, hvor sikkerhed også samtænkes med udvikling, og hvor der er lagt særlig vægt på de forebyggende aspekter.

Det danske formandskab har ligeledes arbejdet hårdt for at finde en løsning på forslaget om midlertidige handelslettelser til Pakistan. Forslaget udspringer af Det Europæiske Råds beslutning i september 2010 – jeg tror, det var under den daværende udenrigsminister Lene Espersen – om at anvende også de handelspolitiske instrumenter til at støtte Pakistans genopbygning efter de massive oversvømmelser i sommeren 2010. Der er opnået et kompromis om forslaget i Rådet, og der er afholdt et første forhandlingsmøde med Europa-Parlamentet den 14. juni. Regeringen arbejder for et snarligt resultat, men det er desværre ikke forventningen, at der vil kunne opnås en endelig enighed om forslaget med Europa-Parlamentet under dansk EU-formandskab.

Som det vil være udvalget bekendt, har udenrigsministeren netop besøgt Pakistan, og jeg forventer, at han på rådsmødet vil understrege, at det er i EU's interesse at støtte udviklingen af et moderat, veludviklet og demokratisk konsolideret land. Rådet ventes desuden at opfordre Pakistan til at gennemføre frie og retfærdige parlamentsvalg som et vigtigt skridt til konsolidering af demokratiet i Pakistan. Jeg venter også bred opbakning til at opfordre Pakistan til konstruktivt at støtte en afghansk ledet forsoningsproces i Afghanistan.

Lene Espersen var meget glad for, at sagen med at hjælpe Pakistan til at få gang i økonomien tydede på at være i proces, men erkendte, at det er en vanskelig sag, idet en lempelse på tekstilområdet rammer nogle af de europæiske lande, som i forvejen har det allerværst. Hun var enig i regeringens linje.

Handelsministeren havde selv været involveret i Pakistan. Vi presser så meget på fra dansk side, som vi kan, og vi håber stadig at kunne bidrage, når cyprioterne tager over.

5. Iran

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3179 – bilag 1 (samlenotat side 11)

Udvalgsmødereferater:

Senest behandlet i EUU 20/4-12 (referat endnu ikke omdelt)

Handelsministeren: Rådet ventes at drøfte Irans atomprogram i lyset af den seneste forhandlingsrunde i Moskva den 18. og 19. juni mellem EU3+3 – dvs. Storbritannien, Frankrig, Tyskland, USA, Rusland, Kina – og Iran.

De nyligt gennemførte forhandlinger i Moskva bød ikke på større gennembrud. EU3+3 fastholdt tre krav:

1. Stop for berigelse af uran til 20 pct. i Iran.
2. Lukning af anlægget i Fordow.
3. Fjernelse af allerede beriget uran fra Iran.

Til gengæld herfor tilbød man bl.a. samarbejde på det nukleare område.

Der var under forhandlingerne fortsat stor afstand mellem parterne, men Iran viste vilje til at drøfte de fremsatte krav. Derfor var der enighed om at fortsætte drøftelserne med et teknisk afklarende møde den 3. juli i Istanbul og fortsat kontakt mellem lady Ashton og den iranske chefforhandler med henblik på et muligt kommende forhandlingsmøde. Nu er det op til Iran at beslutte, om man reelt vil fortsætte ad diplomatiets vej.

Regeringen holder fast i tosporstilgangen, hvor viljen til forhandlinger bakkes op med hårdt pres ad sanktionsvejen. Vi bakker fuldt ud op om udenrigsrepræsentanten og EU3+3 i deres indsats for at sikre en forhandlet løsning på atomspørgsmålet med Iran.

Det kan ikke udelukkes, at drøftelsen også vil komme ind på overgangsperioderne inden for EU's sanktionsregime på olieområdet i lyset af, at de udløber den 1. juli. Fra regeringens side lægger vi vægt på at fastholde det hårde sanktionspres mod Iran; særligt netop nu, hvor Iran sidder ved forhandlingsbordet.

Pia Adelsteen glædede sig over, at der er forhandlinger i gang, men hun havde dog den bekymring, at Iran i virkeligheden går i gang med forhandlingerne, men fortsætter med at gøre, hvad de vil. Derfor er det meget vigtigt, at man fastholder sanktionerne. Hun spurgte, om man har en forventning om, at der sker noget med hensyn til Irans atomprogram.

Handelsministeren sagde i svaret, at der er en dialog om, hvordan man kommer videre, og det næste skridt er en teknisk dialog.

6. Retningslinier for sanktionsarbejdet

– Vedtagelse

Rådsmøde 3179 – bilag 1 (samlenotat side 13)

Handelsministeren: Rådets ventes at vedtage reviderede retningslinjer for EU's sanktionsarbejde uden drøftelse.

Sanktionsretningslinjerne er færdigforhandlet under det danske formandskab.

Arbejdet med revision af retningslinjerne har taget udgangspunkt i bl.a. et dansk-fransk politikpapir om sanktioner fra 2011. Revisionsprocessen har betydet opdateringer i forhold til:

1. At styrke fokus på sanktioner som et fleksibelt instrument, hvor der i højere grad følges op af målrettet kommunikationsindsats.
2. At sikre en ensartet implementering på tværs af medlemslandene.
3. At EU mere aktivt undgår, at andre lande undergraver EU's sanktioner, f.eks. ved at eks/importen skifter til andre lande.
4. At den fælles udenrigstjeneste og EU-delegationerne får en mere central rolle i tilblivelsen og opfølgningen på sanktionerne.

EU's befatning med sanktioner flugter med regeringens udenrigspolitiske linje, hvor der tidligt bør sættes ind med forbyggende midler i form af f.eks. sanktioner og præventivt diplomati. Danmark ser sanktioner som et vigtigt instrument i EU's værktøjskasse, der bør anvendes som led i en integreret, bredt anlagt politisk tilgang i kombination med andre politiske virkemidler som politisk dialog og diverse tilskyndelsesforanstaltninger som f.eks. støtte til civilsamfundet.

7. Forhandlingerne om en international våbenhandelstraktat

– *Rådskonklusioner/vedtagelse*

Rådsmøde 3179 – bilag 2 (samlenotat)

Handelsministeren nævnte ikke dette punkt.

8. Centralasien

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 3179 – bilag 2 (samlenotat)

Handelsministeren nævnte ikke dette punkt.

10. Siden sidst – Status for eksterne finansieringsinstrumenter

KOM (2011) 0837, KOM (2011) 0838, KOM (2011) 0839, KOM (2011) 0840, KOM (2011) 0841, KOM (2011) 0842, KOM (2011) 0843, KOM (2011) 0844, KOM (2011) 0845, KOM (2011) 0846

KOM (2011) 0840 – bilag 2 (henvendelse af 9/5-12 fra Concord Danmark)

KOM (2011) 0844 – bilag 2 (henvendelse af 9/5-12 fra Concord Danmark)

Udvalgsmødereferater:

Senest behandlet i EUU 11/5-12 – forelagt til forhandlingsoplæg (referat endnu ikke omdelt)

Handelsministeren: Afslutningsvis vil jeg under "Siden sidst" kort følge op på det forhandlingsoplæg om de fremtidige eksterne finansieringsinstrumenter for perioden 2014-2020, som udenrigsministeren fremlagde for udvalget den 11. maj forud for sidste udenrigsrådsmøde.

Det er forventningen, at pakken kan vedtages på henholdsvis Udenrigsrådet og Det Generelle Råd i næste uge som beskrevet af udenrigsministeren.

Under drøftelsen her i udvalget var der interesse for, at regeringen vendte tilbage, når der var en nærmere afklaring af, på hvilke områder Rådet kunne acceptere at anvende delegerede retsakter.

Efter en konkret vurdering af hvert tilfælde har Rådet nu fundet, at ingen af de områder, hvor Kommissionen har lagt op til anvendelse af delegerede retsakter, falder i tråd med traktatens bestemmelser om alene at anvende delegerede retsakter på ikke-væsentlige områder. På den baggrund lægger Rådet i dets forhandlingsposition ikke op til anvendelse af delegerede retsakter inden for de eksterne finansieringsinstrumenter.

Samtidig må det forventes, at Europa-Parlamentet i den kommende forhandlingsproces igen vil foreslå anvendelse af delegerede retsakter. Det kan også være på andre områder end oprindeligt foreslået af Kommissionen, herunder vedrørende programmeringen af de enkelte indsatser.

Den danske regering agter fortsat at følge indstillingen som forelagt af udenrigsministeren, dvs. at vurdere anvendelsen af delegerede retsakter i forhold til de enkelte områder og særligt stille sig skeptisk over for anvendelse i forhold til afgrænsningen af anvendelsesområdet for instrumenterne. Det betyder også, at vi ikke vil afvise anvendelse af delegerede retsakter på forhånd, hvis der kan findes egnede områder. Men delegerede retsakter indgår altså ikke i Rådets forhandlingsposition.

FO Punkt 4. Rådsmøde nr. 3180 (almindelige anliggender) den 26. juni 2012

Handelsministeren: Jeg vil i dag også forelægge punkterne på rådsmødet vedrørende almindelige anliggender på vegne af europaministeren, der deltager i tiltrædelseskonferencen med Island og associeringsrådet med Tyrkiet i Bruxelles.

Der er denne gang ét dagsordenspunkt, som jeg forelægger til forhandlingsoplæg. Det drejer sig om dagsordenens punkt 4 om den fremtidige europæiske samhörighedspolitik.

De øvrige punkter på dagsordenen er alle til orientering.

1. EU's flerårige finansielle ramme for perioden 2014 til 2020

– *Politisk drøftelse*

KOM (2011) 0500, KOM (2011) 0403, KOM (2011) 0398,
KOM (2011) 0510, KOM (2011) 0511, KOM (2011) 0512,
KOM (2011) 0737, KOM (2011) 0738, KOM (2011) 0739,
KOM (2011) 0740, KOM (2011) 0742

Rådsmøde 3180 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2011) 0500 - bilag 1 (den franske regerings erklæring)

KOM (2011) 0500 - bilag 2 (henvendelse fra Europa-Kommissionens repr. i Kbh.)

KOM (2011) 0500 - bilag 4 (henvendelse fra Concord Danmark af 9/11-11)

EU-note (10) - E 53 (note af 10/8-11 om EU's flerårige finansielle ramme)

Udvalgsmødereferater:

Behandlet i EUU 25/5-12 (referat endnu ikke omdelt)

Behandlet i EUU 20/4-12 (referat endnu ikke omdelt)

EUU alm. del (11) – bilag 488 (side 980, behandlet i EUU 23/3-12)

Handelsministeren: Formandskabet lægger op til, at medlemslandene på det kommende rådsmøde fortsætter drøftelsen af et revideret udkast til en samlet forhandlingsboks på basis af de bemærkninger, medlemslandene er kommet med på rådsmødet den 29. maj og det uformelle rådsmøde den 11. juni. Dermed får medlemslandene en sidste mulighed for at drøfte det samlede aftaleudkast, inden formandskabet præsenterer det for Det Europæiske Råd den 28.-29. juni.

Målet for formandskabet er – i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd i december – at forhandlingsboksen kan danne basis for de afsluttende forhandlinger senere på året. Det Europæiske Råd har i december 2011 tilkendegivet, at man ønsker, at forhandlingerne afsluttes inden udgangen af 2012.

Den danske holdning er velkendt, herunder ønsket om et væsentligt reduceret udgiftsniveau, modernisering af budgettet samt krav om korrektion af det danske EU-bidrag.

Merete Riisager så med tilfredshed på, at regeringen lægger op til, at budgettet for samhørighedspolitikken bliver mindre, men spurgte, hvad der egentlig er regeringens argumenter for at ønske en reduktion af budgettet for samhørighedspolitikken. Hvorfor er den mindre vigtig end så meget andet, og hvilke elementer kan undværes?

Hun var ligeledes glad for, at der bliver luftet en sund skepsis med hensyn til ideen om at forhøje EU's medfinansiering til kriseramte lande.

Hun spurgte, hvad der egentlig ligger i udtrykket "better spending". Svarer det til "return on investment"?

Jakob Ellemann-Jensen opfordrede regeringen til at fastholde det danske synspunkt om, at skatteopkrævning er et nationalt anliggende.

Handelsministeren delte Merete Riisagers pointe, at vi er nødt til at udvise tilbageholdenhed. Det troede hun egentlig ville være et krav fra samtlige medlemslande, idet der er udfordringer i alle lande. I virkeligheden skal vi mindske budgettet over hele linjen, ikke kun til samhørighedspolitikken, idet det samlede budget er 100 mia. euro for højt. Vi prioriterer vækst og forskning.

NOT Hun ville oversende det tyske forslag vedrørende "better spending" til udvalget. Ideen er, at pengene skal bruges til det, det er aftalt at de skal bruges til.

Merete Riisager forstod, at "better spending" ikke er det samme som "return on investment". Hun mente, man i højere grad skulle interessere sig for, hvad der rent faktisk kommer ud af pengene.

Hun ville gerne vide, hvorfor regeringen ikke prioriterer samhørighedspolitikken. Hvad er det, man kan undvære?

Handelsministeren sagde, at man selvfølgelig ikke kun skal sikre, at pengene bliver brugt til det, de er bevilget til; man skal også sørge for, at vi får mest muligt ud af pengene. Det er begge dele. Vi har haft fokus på vækst og beskæftigelse under hele formandskabet. Når Kommissionen skal reducere budgettet, er der nogle ting, der skal prioriteres mindre. Vi har valgt at sige, at det, Europa skal leve af i fremtiden, er forskning og uddannelse, vækst og jobskabelse. Så skal vi spare på andre områder.

Med hensyn til hvad der kan undværes inden for samhørighedspolitikken, sagde handelsministeren, at der er lagt op til at sætte en grænse for, hvor meget strukturfondestøtte det enkelte land kan få. Vi siger, at man ikke nødvendigvis skal give til lande, som i dag har rigtig mange midler. Det væsentligste er at give til de fattigste regioner. Der sker også en reduktion af loftet, hvor grænsen foreslås sat ned fra 4 pct. til 2,5 pct. af BNP. Vi har lagt vægt på, at man reducerer udgifterne til samhørighedspolitikken, fordi det ikke er realistisk at friholde en udgiftspost, der udgør omkring en tredjedel af det samlede budget, hvis man skal finde mere end 100 mia. euro.

Merete Riisager takkede for et klart svar.

2. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 28.-29. juni 2012

– Politisk drøftelse

Rådsmøde 3180 – bilag 1 (samlenotat side 15)

Det Europæiske Råd 28-29/6-12 – bilag 2 (udkast til kommenteret dagsorden af 21/5-12)

EUU alm. del (11) – bilag 497 (rev. udkast til konklusioner)

(fortroligt) (papirbilag omdelt på: Det Europæiske Råd 28-29/6-12 – bilag 4)

Udvalgsmødereferater:

Senest behandlet i EEU 25/5-12 (referat endnu ikke omdelt)

Handelsministeren: På rådsmødet på tirsdag vil vi også skulle forberede mødet i Det Europæiske Råd den 28.-29. juni, som markerer afslutningen på det danske EU-formandskab.

Jeg forventer, at mødet vil stå i vækstens tegn, hvor stats- og regeringscheferne vil forsøge at nå til enighed om en såkaldt "vækstpagt". Det konkrete indhold i en sådan pagt er endnu ikke på plads, og der er fortsat en række forskellige ideer og forslag, der diskuteres. Der er foreløbigt lagt op til en vækstpagt, der indeholder en række tiltag på både medlemsstats- og EU-niveau, der skal bidrage til fornyet vækst og beskæftigelse.

På nationalt niveau opfordres bl.a. til, at medlemslandene gennemfører struktur-reformer og finanspolitisk konsolidering, som skaber rum til at investere i vækst-fremmende tiltag, herunder forskning og uddannelse.

På EU-niveau henvises til de forslag, der er vedtaget under det danske formandskab inden for det indre marked, og der lægges op til at styrke det indre marked yderligere gennem vedtagelse af allerede fremsatte initiativer og fremsættelse af en ny række initiativer til efteråret. Derudover fremhæves også oprettelsen af et digitalt indre marked, gennemførelse af det indre marked for energi og udnyttelse af det nyligt vedtagne energieffektivitetsdirektiv.

Endvidere vil Det Europæiske Råd også skulle drøfte, hvordan EU's handelspolitik kan bidrage til vækst ved at uddybe handels- og investeringsforbindelser med vigtige samarbejdspartnere. Det ventes fremhævet, at handelspolitikken kan yde et betydeligt positivt bidrag til europæisk vækst og beskæftigelse, og der vil derfor blive opfordret til at arbejde på at bringe de igangværende forhandlinger om fri-handelsaftaler længst muligt frem. Det har det danske formandskab som bekendt også gjort en stor indsats for.

Endelig vil vækstpagten også styrke mulighederne for at finansiere investeringer. Dette kan ske ved at styrke Den Europæiske Investeringsbanks udlånskapacitet og omprogrammere dele af strukturfondsmidlerne, så de i højere grad målrettes mod vækst og beskæftigelse. Det er også muligt, at vækstpagten vil indeholde målsætninger om sikring af finansiel stabilitet og mulighed for øget økonomisk koordination for de medlemslande, der måtte ønske det.

Derudover vil Det Europæiske Råd skulle godkende de landespecifikke anbefalinger, som samtidig afslutter det europæiske semester. Fra regeringens side vil vi

arbejde for at sikre, at alle medlemslande lever op til de henstillinger, de modtager.

Fra regeringens side finder vi det meget positivt med det forøgede momentum for vækstdagsordenen, som har været en prioritet hele vejen igennem det danske formandskab. Fra regeringens side støtter vi varmt op om en vækstpakke, og jeg er meget tilfreds med, at meget af det, som det danske formandskab har arbejdet på, vil være i vækstpakken.

Det Europæiske Råd vil endvidere have en drøftelse af den flerårige finansielle ramme for EU's budget 2014-2020, som jeg allerede har været inde på.

Et tredje hovedpunkt for det kommende topmøde vil være den rapport, som formanden for Det Europæiske Råd skal fremlægge om, hvordan man kan bringe Den Økonomiske og Monetære Union ind i en ny fase. Rapporten udarbejdes i tæt samarbejde med formanden for Kommissionen, formanden for Eurogruppen og formanden for Den Europæiske Centralbank og ventes først klar umiddelbart inden rådsmødet på tirsdag, så det nærmere indhold kendes endnu ikke. Det ventes dog, at rapporten vil berøre spørgsmål som rekapitalisering af banker, euroobligationer, tættere økonomisk samarbejde samt en "bankunion", herunder mere integreret tilsyn og fælles indskydergarantiordninger. Det er ikke forventningen, at der på Det Europæiske Råd vil blive truffet nogen beslutninger herom.

På dagsordenen for Det Europæiske Råd vil der også være en status for arbejdet med Schengen og det fælles europæiske asylsystem. Som opfølgning på Det Europæiske Råds møder i marts og december 2011 ventes det ligeledes, at Kommissionen vil rapportere om arbejdet med stresstest af EU's kernekraftværker.

Der kan også ventes en drøftelse af visse aktuelle udenrigspolitiske emner, og endelig er det også muligt, at optagelsesforhandlinger med Montenegro vil være på dagsordenen for mødet. Det vil jeg vende tilbage til om lidt.

3. Udvidelse: Montenegro

– Rådskonklusioner

KOM (2012) 0222

Rådsmøde 3180 – bilag 1 (samlenotat side 17)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 320 (side 406, forhandlingsoplæg forelagt i EEU 30/11-11)

Handelsministeren: Her skal Rådet drøfte spørgsmålet om åbning af optagelsesforhandlinger.

Spørgsmålet har været på EU's dagsorden siden Det Europæiske Råd i december 2011, hvor man forudså mulighed for beslutning om åbning af optagelsesforhandlinger i juni 2012. I sin seneste fremskridtsrapport fra maj 2012 konkluderer Kommissionen, at Montenegro har gjort yderlige reformfremskridt. På linje med anbefalingen fra sidste efterår fastholder Kommissionen derfor sin anbefaling om, at der åbnes optagelsesforhandlinger. Fra dansk side finder vi, at den forhandlingsramme, der forudses anvendt, rummer de rigtige elementer. Vi agter derfor at fastholde dansk støtte til åbning af forhandlinger, som europaministeren fik udvalgets opbakning til i december 2011.

Det er muligt, at status for EU-integrationen for de øvrige kandidatlande eller landene med et EU-perspektiv også kan blive berørt på rådsmødet.

FO 4. Den fremtidige europæiske samhørighedspolitik

– *Politisk drøftelse/delvis generel indstilling*

KOM (2011) 0607, KOM (2011) 0610, KOM (2011) 0611,

KOM (2011) 0612, KOM (2011) 0614, KOM (2011) 0615

Rådsmøde 3180 – bilag 2 (samlenotat)

Handelsministeren: Inden jeg fremlægger regeringens holdning, vil jeg kort gøre rede for status for forhandlingerne og forventningerne til rådsmødet.

Under det danske formandskab har vi opnået gode fremskridt i forhandlingerne om den fremtidige samhørighedspolitik. På det kommende rådsmøde er der lagt op til at drøfte yderligere 4 forhandlingsblokke, som formandskabet vil søge at afslutte foreløbigt: De to blokke, finansielle instrumenter og indtægtsgivende projekter, er begge næsten faldet på plads.

Herudover er der to andre forhandlingsblokke, hvor der stadig er åbne spørgsmål. Tematisk koncentration og målsætninger er en meget væsentlig forhandlingsblok, der fastlægger, til hvilke formål samhørighedspolitikken kan bruges. Her har det været vigtigt at sikre, at midlerne anvendes effektivt til støtte af vækst og beskæftigelse og ikke mindst grøn omstilling.

Den fjerde blok om resultatgennemgang sigter på at gøre det muligt for Kommissionen at korrigere programmer, som ikke opnår deres mål. Vi undersøger aktuelt mulighederne for at finde et kompromis på rådsmødet.

Som vi skriver i samlenotatet, støtter regeringen Kommissionens forslag til en reform af samhørighedspolitikken. Som bekendt sigter Kommissionens forslag på at målrette indsatsen til i højere grad at fremme vækst, beskæftigelse og grøn omstilling inden for Europa 2020 strategien. Vi er ved afslutningen af det danske formandskab næsten i hus med denne målsætning.

Den foreslåede udvidelse af den makroøkonomiske konditionalitet er et naturligt led i reformdagsordenen for samhørighedspolitikken. Den er baseret på erfaringen om, at store offentlige underskud og økonomiske ubalancer hæmmer en gunstig økonomiske udvikling og kan reducere virkningen af samhørighedsindsatsen. Forslaget forudsætter at:

1. Konditionaliteten skal omfatte alle 5 fonde – dvs. samhørighedsfonden, regionalfonden, socialfonden, landdistriktsfonden og fiskerifonden – fra hidtil kun at gælde for samhørighedsfonden. Idet Danmark modtager midler fra de 4 sidstnævnte fonde, berører den udvidede konditionalitet også Danmark.
2. Konditionaliteten forbindes med overskridelse af betingelserne fra stabilitets- og vækstpagten, makroudbalancesproceduren og betingelserne fra eventuelle hjælpeprogrammer, hvor den hidtil var begrænset til proceduren for uforholdsmæssige underskud under stabilitets- og vækstpagten. Det bemærkes, at alle EU-lande er omfattet af den nye procedure for makroubalancer.
3. Det foreslås, at beslutning om ændring af partnerskabsaftale og eventuelle suspenderinger træffes af Kommissionen, hvor det hidtil har været Rådet, der træffer en sådan afgørelse.

Der er tale om en trinvis tilgang, hvor Kommissionen først beder et land om at tilpasse sin partnerskabsaftale. Hvis landet ikke efterkommer anmodningen, kan Kommissionen omskrive partnerskabsaftalen og tilbageholde betalinger. Når de kritiserede forhold er løst, ophæves suspenderingen.

Vi støtter den udvidede makroøkonomiske konditionalitet til de 4 fonde og en udvidelse til andre processer og instrumenter i det økonomiske samarbejde, herunder proceduren for makroøkonomiske ubalancer. Beslutninger om suspension af EU-midler bør dog fortsat træffes i Rådet.

Det er regeringens ambition at føre en sund økonomisk politik, der er i overensstemmelse med vores forpligtelser og de fælles regler for de forskellige europæiske samarbejdsprocesser. I det omfang Danmark efterlever disse regler, vil en udvidet konditionalitet ikke have betydning for Danmark.

FO Med disse bemærkninger anmoder jeg om udvalgets opbakning til et forhandlingsoplæg på basis af den danske holdning, som meget detaljeret er beskrevet i samlenotatet.

Pia Adelsteen forstod, at man som del af six-packen skulle se på makroøkonomiske ubalancer, og ville gerne have en definition af, hvad man forstår ved makroøkonomiske ubalancer.

Hun forstod, at beslutning om ændring af partnerskabsaftale og eventuelle suspenderinger træffes af Kommissionen og ikke som tidligere af Rådet, og spurgte, hvad det helt præcist kommer til at betyde.

Det fremgår af høringssvarene, at KL ønsker, at kommunerne bliver inddraget i udarbejdelsen af partnerskabskontrakter. Hun spurgte, hvad regeringens holdning er til det.

Lene Espersen kunne fuldt ud støtte regeringens linje. Hun syntes, det var helt rigtigt, at man nu får sagt i EU-kredsen, at rettigheder og pligter skal følges ad. Vi kan ikke have et system, hvor alle medlemslandene siger ja til at vedtage nogle fælles forpligtelser, og så får nogle medlemslande en masse penge, og når de så bryder reglerne, så bliver de ved med modtage penge.

Merete Riisager sagde, at når Liberal Alliance vælger at støtte forhandlingsoplægget, er det fordi regeringen bevæger sig i den rigtige retning ved at sige, at vi skal reducere det samlede beløb.

Jakob Ellemann-Jensen støttede også regeringens forhandlingsoplæg, herunder udvidelsen af de makroøkonomiske konditionaliteter. Han støttede Lene Espersen i, at man skal holde, hvad man lover. Ellers må man tage konsekvenserne.

Handelsministeren takkede Venstre og de konservative for støtten til forhandlingsoplægget.

Hun var enig i Lene Espersens indgangsbøn, nemlig at vi er nødt til at få de andre lande til også at levere på det, de lover, og tilføjede, at vi selvfølgelig også selv skal holde, hvad vi lover.

Hun svarede Pia Adelsteen, at der er fastlagt nogle kriterier, men vi har ikke nogen erfaringer for de henstillinger, der kommer under makroøkonomisk ubalance proceduren. Det bliver i en dialog med landet, idet der er metodefrihed.

Med hensyn til kommunerne og partnerskabskontrakterne er der tale om, at der kommer en helt ny planlægningsstruktur, hvor hvert land indgår en partnerskabsaftale, der omfatter alle 5 fonde. Landet kan selv programmere sin samhørighedspolitik med hensyntagen til, hvad der konkret er behov for.

Handelsministeren var enig i Lene Espersens analyse.

Over for Jakob Ellemann-Jensen bekræftede hun, at det også er regeringens holdning, at skatteopkrævning er et nationalt anliggende.

Pia Adelsteen efterlyste stadig en klar definition af, hvad der er makroøkonomisk ubalance, det hun pegede på, at hvis et land har en makroøkonomisk ubalance, kan det risikere at miste penge fra samhørighedsmidlerne.

Det er Dansk Folkepartis holdning, at det slet ikke er noget, som EU skal blande sig i. Derfor kan partiet ikke støtte regeringens forhandlingsoplæg.

Handelsministeren sagde, at det er økonomi- og indenrigsministeren, som tager sig af makroøkonomiske ubalancer. Det, vi diskuterer, er den overordnede ramme. Der er nogle kriterier for makroøkonomiske ubalancer, bl.a. størrelsen af det offentlige underskud. Hun var ikke overrasket over, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte regeringens holdning, idet det falder i forlængelse af Dansk Folkepartis tidligere holdning.

Formanden oplyste, at Enhedslisten, som ikke kunne deltage i dagens møde, i forvejen havde meddelt hende, at det ikke kunne tilslutte sig forhandlingsoplægget.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Dansk Folkeparti og Enhedslisten havde ytret sig imod det.

5. EU's Østersøstrategi

– *Rådskonklusioner*

KOM (2012) 0128

Rådsmøde 3180 – bilag 1 (samlenotat side 20)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 225 (side 212, senest behandlet i EUU 11/11-11)

EUU alm. del (09) – bilag 13 (side 1609 FO, forhandlingsoplæg forelagt i EUU 11/9-09)

Handelsministeren nævnte ikke dette punkt.

Jakob Ellemann-Jensen spurgte, hvilke midler der er i spil, og hvor pengene kommer fra.

Handelsministeren svarede, at der er tale om nationale midler, og midlerne holdes inden for de eksisterende rammer.

FO Punkt 5. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af kontrolapparatforordningen og køre- og hviletidsforordningen

– Vedtagelse af generel indstilling

KOM (2011) 0451

KOM (2011) 0451 – bilag 2 (samlenotat)

Handelsministeren: Den næste sag på dagsordenen hører egentlig under justitsministeren, og jeg forelægger derfor sagen på hans vegne. Sagen drejer sig om et forordningsforslag om ændring af kontrolapparatforordningen og køre- og hviletidsforordningen, og sagen forelægges udvalget til forhandlingsoplæg.

Der er tale om en sag, som udvalget flere gange tidligere har fået forelagt, og som medlemmerne af udvalget formentlig husker, fik justitsministeren allerede opbakning til et forhandlingsoplæg i sagen på udvalgets møde den 9. december 2011. Som forventet blev der efterfølgende på transportrådsmødet den 12. december 2011 opnået enighed om en såkaldt delvis generel indstilling til forslaget.

Det følger af det forhandlingsoplæg, som justitsministeren fik opbakning til i december måned, at man fra dansk side ville kunne tilslutte sig den samlede tekst, idet man fra dansk side herved ville lægge afgørende vægt på, at forordningen generelt ikke er til hinder for gebyrfinansiering eller anden form for egenbetaling.

Når sagen endnu engang forelægges for udvalget, skyldes det, at Rådet i næste uge forventes at vedtage en samlet generel indstilling til forslaget.

I den forbindelse vil jeg gerne fremhæve, at det er regeringens opfattelse, at vi i realiteten fortsat bevæger os inden for rammerne af det forhandlingsoplæg, som justitsministeren allerede har fået opbakning til. Alligevel har vi fundet det mest rigtigt at vende tilbage til udvalget og gøre opmærksom på, at det samlede forslag, som Rådet forventes at vedtage en generel indstilling til, indeholder et nyt element i forhold til den tekst, som var omfattet af Transportrådets delvise generelle indstilling i december, og som lå til grund for justitsministerens daværende forelæggelse.

Det nye er, at der i forslaget indsættes en bestemmelse, som indebærer, at medlemsstaterne – under visse nærmere angivne betingelser – får mulighed for at udstede midlertidige førerkort til chauffører, som ikke har sædvanlig bopæl i en EU-medlemsstat eller i en stat, der har tilsluttet sig den såkaldte AETR-overenskomst.

Samtidig indsættes der en ny bestemmelse om, at forordningen ikke er til hinder for, at en medlemsstat udsteder et "almindeligt" førerkort til en fører, som har sin sædvanlige bopæl på en del af medlemsstatens territorium, hvor traktaterne ikke finder anvendelse. I disse særlige tilfælde vil der altså kunne udstedes førerkort uden de begrænsninger, som ellers vil skulle gælde i forhold til udstedelse af førerkort til personer bosat uden for EU- og AETR-området.

Denne sidste bestemmelse tager bl.a. sigte på, at der kan udstedes et førerkort til en chauffør med sædvanlig bopæl på Færøerne, som ønsker at foretage kørsel

omfattet af køre- og hviletidsbestemmelserne i Danmark eller andre steder inden for EU. Vi er derfor fra regeringens side meget tilfredse med den tekst, der nu foreligger herom.

Et andet element, som jeg vil informere udvalget om, er, at bestemmelsen i Kommissionens oprindelige forslag om integrering af førerkortets funktioner i kørekortet – som ikke var omfattet af den delvise generelle indstilling til forslaget i december – nu ser ud til at have fundet sin afklaring.

Bestemmelsen har siden december været genstand for forhandlinger på arbejdsgruppeniveau, og det har vist sig, at der blandt medlemslandene er meget stor modstand imod den. Derfor lægges der nu op til helt at lade bestemmelsen udgå af det samlede forordningsforslag.

Som justitsministeren oplyste under sin forelæggelse af sagen i december måned, har vi fra dansk side forståelse for ønsket om at kunne sammenlægge førerkort og kørekort. Som justitsministeren imidlertid også tilkendegav allerede i december, så ville vi fra regeringens side dog kunne tilslutte os den løsning, som der måtte være flertal for på dette punkt – og det har altså været ikke at medtage en bestemmelse herom i den samlede tekst i Rådet.

FO Regeringens forslag til forhandlingsoplæg er således fortsat, at vi fra dansk side kan tilslutte os Rådets samlede tekst, idet jeg altså her kan tilføje, at teksten bl.a. indeholder en bestemmelse, der gør det muligt at udstede førerkort til personer bosat på Færøerne, og idet vi i øvrigt fortsat lægger afgørende vægt på, at forordningen generelt ikke er til hinder for gebyrfinansiering eller anden form for egenbetaling.

Det var, hvad jeg ville sige om denne sag, idet jeg i øvrigt kan henvise til det sammenotat, som udvalget på forhånd har modtaget om sagen.

Pia Adelsteen sagde, at Dansk Folkeparti ikke støttede forhandlingsoplægget sidste gang, og det gør det heller ikke denne gang.

Hun spurgte, om det er rigtigt forstået, at ideen om at slå førerkortet og kørekortet sammen er udgået. Det syntes hun ellers ville være en fordel.

Jakob Ellemann-Jensen så heller ikke nogen grund til at ændre sin indstilling til forhandlingsoplægget.

Han syntes, der var tale om et stort spænd, når man skønner, at de samlede investeringsomkostninger ligger i størrelsesordenen 4-13 mio. kr.

Han ville gerne vide, hvem en gebyrfinansiering rammer, og hvad den vil betyde for konkurrenceevnen for dansk transport.

Merete Riisager kunne ikke støtte forhandlingsoplægget.

Hun pegede på, at der fra DI, DTL og ITD var fremført kritik af, at forslaget omfatter sanktionsforanstaltninger.

Hun var også bekymret over ideen om gebyrfinansiering.

Handelsministeren bekræftede over for Pia Adelsteen, at kørekortet og førerkortet ikke sammenlægges, som der ellers var forslag om.

Kontorchef Freja Sine Thorsboe, Justitsministeriet, pegede på, at der allerede i dag er gebyrfinansiering på området, idet førerkortene og kørekortene i dag bliver finansieret af virksomhederne eller chaufførerne. Regeringen har forbeholdt sig, at der stadig væk skal være mulighed for gebyrfinansiering også af de meromkostninger, der kommer, når man sammenkobler registreringerne.

Den store spændvidde i det skønnede beløb skyldes, at det er vanskeligt fuldstændigt at opgøre, hvilke investeringsomkostninger der vil komme. Det afhænger af de tekniske systemer, som skal sammenlægges.

NOT **Handelsministeren** ville belyse omkostningerne skriftligt, idet de også afhænger af, hvor meget der vil være gebyrfinansieret.

Eva Kjer Hansen bad om, at man i forbindelse med det skriftlige svar oplyste, hvilke omkostninger der skal gebyrfinansieres.

Merete Riisager spurgte, hvilke tekniske udfordringer der var, hvis en chauffør holdt hvil og blev nødt til at foretage f.eks. en kort flytning af sit køretøj.

Formanden mente, dette spørgsmål egnede sig til skriftlig besvarelse.

Hun gjorde opmærksom på, at Dansk Folkeparti den 1. december 2011 ikke gik imod forhandlingsoplægget.

Endelig oplyste hun, at Enhedslisten, som ikke kunne være repræsenteret ved dagens møde, på forhånd havde meddelt hende, at de gik imod regeringens forhandlingsoplæg.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Liberal Alliance havde ytret sig imod forhandlingsoplægget.